

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

dernæst er det ogsaa — og det er den samme Argumentation, som blev understreget af den højtærede Finansminister —, fordi man ikke kan sige, at 4 000 Kr. er Merudgiften til Husholdningen for den Kvinde, som har Heldagsarbejde ude. Det kan vel tænkes i ganske enkelte Tilfælde, at Merudgiften er saa stor, men det kan ikke tænkes som normalt. Jeg vil derfor undlade at stemme ved Afstemningen over dette Ændringsforslag.

Jeg beklager, at det ikke var muligt i Aar at gennemføre, at Hustruen blev Medunderskriver paa Skatteanmeldelsen. Jeg vil gerne udtrykke min Glæde over, at den højtærede Finansminister har givet denne Tanke sin Tilslutning, og jeg forventer, at Ministeren i det kommende Aar vil træffe de fornødne Forberedelser af lovgivningsmæssig og teknisk Karakter, saa at det næste Aar kan blive saaledes, at ogsaa Hustruen underskriver. Da jeg har hørt, der fra forskellig Side har vist sig en Del Betænkeligheder ved, at Hustruen skulde være Medunderskriver, vil jeg gerne sige, at mit Forslag var et meget beskedent Forslag, et Forslag, som jeg ikke synes der kan rettes nogen berettiget Indvending imod, idet det var begrænset til dette, at Hustruens Underskrift kun skal bekræfte de Oplysninger, der staa vedrørende Hustruindkomsten. Altsaa, hvis Hustruen ingen Indkomst har, hvis den er 0, saa betyder hendes Underskrift, at hun attesterer, at dette Forhold er rigtigt, og hvis den er et positivt Beløb, da dette, at det opgivne Beløb er rigtigt. Jeg mener, det kun kan betyde, at Skatteblanketten bliver rigtigere udfyldt, og dernæst — og det vil jeg ikke fragaa, at jeg lægger afgørende Vægt paa —, at det bliver selvfølgelig og naturligt, at Hustruen bliver vidende om, hvilke Indtægter Familien har. Netop dette Forhold er af stor Betydning for hele Kvindens Stilling og af stor Betydning, vil jeg hævde, for Økonomien i Samfundet.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Johs. Hansen: Den højtærede Finansminister havde en Bemærkning til mig om, at han fandt det uheldigt, at jeg gik ind for et særligt Forsørgerfradrag for de smaa Indkomster, og Ministeren sagde i denne Forbindelse, at jeg burde hellere følge den nugældende Regel, hvor Fradraget er uafhængigt af Indkomsten. Det maa dog vist bero paa en Misforstaaelse. Det ligger

saaledes i Øjeblikket, at Forsørgerfradraget er 1 200—1 600 Kr. ved en Indkomst paa 5 000 Kr., men at det saa bliver graderet og falder bort ved 10 000 Kr. Det vil sige, at der hele Landet over findes en Gradering af de nuværende Fradrag, baade for Forsørgere og for Ikke-Forsørgere. Det, vi har gjort, er for saa vidt ikke at foreslaa noget nyt, men at forstærke denne Gradering nedefter for de Forsørgere og Ikke-Forsørgere, der har Indkomster paa under 5 000 Kr. Vi har fulgt det gamle Princip, men under de nuværende Forhold ønsket at forstærke det af Hensyn til den stigende Skat, der ellers fremtræder for de smaa Skatteyderes Vedkommende, som for alle andres ganske vist, men som føles særlig tyngende for dem.

Finansministeren (Thorvil Kristensen): Jeg beder det ærede Medlem undskyldte; det var naturligvis en Fortalelse af mig. Jeg er godt klar over, at der i Øjeblikket findes en Gradering, efterhaanden som Indkomsten stiger, men jeg fastholder, at det vil være betænkeligt at indføre den Særordning, det ærede Medlem var inde paa.

Ragnhild Andersen: Naar den højtærede Finansminister sagde, at det aldrig vil kunne konstateres, om Folk sælger deres Aktier for at kunne betale Eengangsskatten, vil jeg dertil bemærke, at hvis man gennemførte en Ændring som den af os foreslaaede, at den højtærede Finansminister fik Bemyndigelse til at give Afkald paa Skatten af Avancen ved Aktiesalg, saa skulde det ikke være muligt for Folk at komme uden om disse Bestemmelser. Naar Mennesker skal søge Finansministeren, skal de dog redegøre for deres Formuer og give saadanne Beviser for det nødvendige i, at de maa sælge deres Aktier for at kunne betale Eengangsskatten, at man skulde kunne gaa ud fra, at en Omgaaelse af Loven ikke skulde være mulig.

Hvad angaar Ophævelsen af Børsskatten, sagde Ministeren, at det var en ekstraordinær Forhøjelse, der var Tale om. Det kan være meget rigtigt, men selv om den var ekstraordinær, mener vi alligevel, at denne Forhøjelse ikke burde være sat ud af Spillet, fordi man dog derved giver Afkald paa betydelige Indkomstbeløb, samtidig med at man forhøjer Skatterne for den store, brede Befolkning; for det har man gjort baade direkte og indirekte i den Tid, der er gaaet. Derfor er jeg ikke enig med den højtærede Finansminister i hans Betragtninger.